

نزای: (اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت، وما أسررت وما أعلنت، وما أسرفت، وما أنت أعلم به مني، أنت المقدم وأنت المؤخر، لا إله إلا أنت)

له على كوری ئەبی تالیبەوہ -پرهزای خوی لیبیت- دەلیت: پیغمبەری خودا-صلی اللہ علیہ وسلم- ئەگەر هەستایە بۆ نوێژکردن دەیفەرموو: «(وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرَفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لِيَبْتَغِيَكَ وَتَسْعِدَنِيكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)*»، وئەگەر پرکوع ببردایە، دەیفەرموو: «(اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ أَمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصْرِي، وَمُحَيِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي)**»، وئەگەر (له پرکوع بردن بەرز بووایەتەوہ) دەیفەرموو: «(اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ) ^»، وئەگەر (سوجدهی ببردایە) دەیفەرموو: «(اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ أَمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)^ ^»، پاشان کۆتا شت کە دەیفەرموو له نێوان تەشەھود -تەحیات- و سەلامدانەوہ، (بریتی بوو له): «(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)~». * (واتە: بە پاکێ و دلسۆزی پرووم کردە ئەو خودایە ئاسمانەکان و زەوی بەدیهێناوہ و من له هاوبەشدانەران -موشریکان- نیم، بەراستی نوێژ و قوربانی و ژبان و مردنم تەنھا بۆ پرورەردگاری جیھانیانە وھیچ شەریک وھاوبەشیکی نییە و بەوہ فەرمانم پێ کراوہ و من له موسولمانانم، خودایە هەر تۆ پادشا و دەسەڵتداری هیچ پەرستراویک نییە بە هەق جگە لەتۆ، تۆ پرورەردگاری و من بەندە تۆم، ستمم له نەفسم کردوہ و دانم بە هەلە و تاوانەکانم نا، تۆش له هەموو تاوان و گوناھەکانم خۆش بێ، بەراستی جگە لە تۆ کەس له گوناھ خۆش ناییت، بەرەو باشتەری کردار و ئاکار و گوفتار پێنموینیم بکە، کەس ناتوانیت پێنموی بکات بۆ چاکترینی رەوشت و ئاکار جگە لە تۆ، وە کردەوہی خراپم لێ دوور بخەرەوہ کەس کردار خراپم لێ دوور ناخاتەوہ جگە لەتۆ، خواہی (لیک) واتە: وەلامی دواي وەلامم هەبە بۆت لەگوپرایەلیت دام و (سەدیک) واتە: شوپن کەوتە دواي شوپن کەوتەم بۆ دینەکەت، چاکە هەمووی بە دەستی تۆبە خراپەش نادەمە پال تۆ، وە من بە تۆوہ هەم و بۆ لای تۆ دەگەریمەوہ. پاکێ و بێگەردی و بلندی بۆ تۆبە، داواي لێخۆش بوونت لێ دەکەم و دەگەریمەوہ بۆ لات -تەوبە دەکەم-، ** (واتە: خودایە پرکوعم بۆ تۆ برد، وئیمانم بە تۆ هینا، وگوپرایەلی فەرمانەکانی تۆم، وپیستن وپینن وھۆش (میشک) وئیسک وژیەکانم ملکہ چی تۆن)، ^ (واتە: خودایە پرورەردگارانم حەمد و سوپاس بۆ تۆ هیندە پێ بە ئاسمانەکان، وھیندە پێ بە زەوی، وھیندە پێ لە نێوانیان، وھیندە پێ ئەوہی خۆت دەتوێت لە پاش ئەمانە)، ^ (واتە: خودایە، سوجدەم تۆ برد، وئیمانم بە تۆ هینا، وگوپرایەلی تۆ بووم -موسولمان بووم-، پرووم سوجدە پێ برد بۆ ئەو زاتەي کە دروستی کردوہ، و وپنەي کیشاوہ، وپیستن وپیننی بۆ داناوہ، پیرۆزە خودا باشتەری خولقینەرەکان)، ~ (واتە: خودایە لە تاوانەکانی پێشوو وپاشترم خۆش بە، لە گوناھەکانی نھینی وئاشکرام خۆش بە، لە زیادەرەوی کردنم لەسەر نەفسی خۆم لێم خۆش بە، لەو گوناھانەشم خۆش بە کە تۆ شارەزاتری سەبارەتیان زیاتر له خۆم، تۆ ئەوہی بتەوێت پێشی دەخەیت -المُقَدِّم- یت، وئەوہی بتەوێت پاشی دەخەیت -المؤخِّر- یت، (هیچ پەرستراویک هەق وراست نییە شایەنی پەرستن بیت جگە لە تۆ

پنجه مبهر -صلی الله علیه وسلم- نه گهر ههستایه بۆ نوێژکردن ئهم نزایه دهخوێند: (وَجَهْتُ وَجْهِي لِلذِّي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ: به پاکى و دلسۆزى پرووم کرده ئه و خودایه ئاسمانهکان و زهوى به دهیتهناوه): وانا من خواى گهوره دهپهرستم به دلسۆزیهوه؛ ئه و زاتهى که ئاسمانهکان و زهوى به دهیتهناوه به بئ ئهوى بوونیان هه بئیت له پيشوودا، خواى گهوره ئهم بوونه وهرانهى دروستکردوو که به ئهوپهرى جوانى و وردى و دروستکراون بۆه ههر ئه و شایستهیه که بهندهکان بپهرستن به تهنها به بئ پرباردانى ههچ شهرىک وهاوبه شیک له پهرستیدا، وپۆسته دلکهان له هه موو کاتیکدا داواى یارمهتى له ئه و بکه و تهوه کولیان له سه ر ئه و بئیت له هه موو حالته کاند، ونا بئیت دل پروو بکاته ههچ شت وکه سیکى تر، وده بئیت تهنها داواى په زامه ندى و خیر له ئه و زاته بکات. (حقیقًا، وما أنا من المشركين: من له هاوبه شدانه ران -موشرىکان- نیم): وانا لامداوه له هه موو ئایینکى پوچه ل وناهق و تهنها له سه ر پریگای ئاینى هه ق وراستیم که ئاینى یه ک خودا په رسته یه -ئاینى ئیسلام- وچنگیرم له سه ر ئه م ئاینه. (إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ: به راستى نوێژ و قوربانى و ژيان و مردنم تهنها بۆ پهروه رداگارى جیهانیانه وهیچ شهرىک وهاوبه شیکى نییه و به وه فرمانم پئ کراوه و من له موسولمانانم): نوێژ وپه رستن و نزیکوونه وه م هه مووى به دلسۆزى بۆ خواى گهوره یه، وهیچ شهرىک وهاوبه شیکى بۆ پربار ناده م له پهرستیدا، ههروه ها ژيان و مردنم هه مووى بۆ خواى گهوره چونکه ئه و خولقاندوو به تى وله قه ده ردا نووسیویه تى، وهیچ که سیک به رپۆه ی نابات جگه له ئه و زاته، وهیچ هاوبه شیکى نییه خواى گهوره ی پاک و بنگه رد نه له زانیدا ونه له سیفات وکرده وه کانیدا، وپهروه رداگار فرمانى پیمکردوو به م ته وحید -یه ک خوا په رسته ی- و دلسۆزیه، و من له موسولمانانم ملکه چم بۆ فرمانى خواى گهوره -سبحانه و تعالی-. پاشان فه رمووى: (اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفُرْ لِي ذَنْبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ: خودایه هه ر تۆ پادشا و ده سه لاتداری هه چ په رستراویک نییه به هه ق جگه له تۆ، تۆ پهروه رداگارى منى و من بهنده ی تۆم، سته مم له نه فسم کردوه و دانم به هه له و تاوانه کانم نا، تۆش له هه موو تاوان و گونا هه کانم خۆش به، به راستى جگه له تۆ که س له گونا هه خۆش ناییت): وانا ئه ی خودایه تۆ پادشای و جگه له تۆ هه چ که سیکى تر پادشا نییه، وهیچ خاوه ندا ریه ک بۆ که سیکى تر نییه له هه قه قه تدا جگه له تۆ، و خودایه تى -ئولوهیه ت- تهنها بۆ تۆیه؛ بۆیه هه چ په رستراویک هه ق وراست نییه جگه له تۆ، و تۆ پهروه رداگارى منى و من بهنده ی تۆم، سته مم له نه فسى خۆم کردوو به بیئاگایى و غافل بوون ئه مپهش به هۆى کردنى تاوان و گونا هه کان، و دان به تاوانه کانمدا ده نیم، تهنها تۆ له تاوانه کان خۆش ده بئیت، تهنها تۆ له بهنده کان خۆش ده بئیت -الغفار والغفور- یت. (واهدني لأحسن الأخلاق لا يهدي لأحسنها إلا أنت، واصرف عني سيئها لا يصرف عني سيئها إلا أنت: به ره و باشترین کردار و ئاکار و گوفتار پرنمویتیم بکه، که س ناتوانیت پرنمووى بکات بۆ چاکترینى په وشت و ئاکار جگه له تۆ، وه کرده وه ی خراپم لئ دوور بخه ره وه که س کردار خراپم لئ دوور ناخاته وه جگه له تۆ): وانا پرنیشانده رم به وسه رکه وتووم بکه و چنگیرم بکه وبم گه یه نه به جوانترین په وشته کان له په رستندا وله په وشته پاک و جوانه کانى تر له ئاشکرا و ناخدا، تۆ هیداتى بهنده ده ده ییت بۆ ئه و په وشته جوانانه و جگه له تۆ که سى تر هیدایه ت نادا، و دوورم بکه ره وه وبمپاریزه له په وشته خراپه کان، چونکه که س من له و په وشته نه دوور ناخاته وه و نامپاریزیت جگه له تۆ نه بئیت. پاشان فه رمووى: (لَيْتَكَ وَسَعْدَيْكَ: خوایه - لیک- واته: وه لامى دواى وه لامم هه یه بۆت له گوپرایه لیت دام و -سه دیک- واته: شوپن که وته ی دواى شوپن که وته م بۆ دینه که ت): وههروه ها ئه م دوو وشه یه مانای ئه وه ده گه یه نئیت؛ خواى گهوره من به رده وامم له سه ر په رستنى تۆ، به رده وامبوون له پاش به رده وامبوون، وئاسووده م له پاش ئاسووده بوون له سه ر په رستنى تۆ. (والخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ: چاکه هه مووى به ده ستى تۆیه): وانا هه موو خیریک له ژیر به رپۆه بردنى تۆیه، و به هه ر شپۆه یه ک به توه ییت به رپۆه ی ده به ست. (والشر ليس إليك: خراپه ش ناده مه پال تۆ): وانا ئه و شه رانه ی رووده دن له گه ردووندا له ئه نجامى کرده وه ی بوونه ره کانه نه ک کرده وه ی تۆ بئیت، بۆیه ناییت شه ر بدریته پال زاتى خواى گهوره یان سیفه ته کانى یان کرده وه کانى یان ناوه کانى، چونکه خواى گهوره له زات و سیفه ت و کرده وه کان و ناوه کانیدا له ئهوپه رى بیسنوورى کاملبوونه له هه موو لایه که وه، حه مد و سوپاس و ستایش ده کریت به هۆى سیفه ته کانى و کرده وه کانى، وهه موو کرده وه کانى خیر و ره حمه ت و داد پهروه رى و چیکمه تن، وهیچ شه ریکى تیدا نییه، وهه موو ناوه کانى جوان و بیروژن، چۆن ده بئیت شه ر بدریته پال خواى گهوره؟ به لکو شه ر له ئه نجامى کرده وه ی بوونه وه ره کانه و بوونه وه ره کانی ش به شیک نین له زاتى خواى گهوره؛ چونکه کرده وه کانى خۆى وه کو کرده وه ی بهنده کانى نییه، به لام بوونه وه ره کرده وه ی خیر و شه ر ده کات، بۆیه چونکه شه ر دروستکراوه و جیاوازه بۆیه ناییت بدریته پال خواى گهوره، و ئه مپهش به لگه نییه بۆ کۆمه له ی موعه تزیله که ده لپن خواى گهوره شه رى دروست نه کردوو، خواى گهوره خیر و شه رى دروست کردوو بۆ تاقیکردنه وه ی بهنده کان، و خواى گهوره دروستکارى هه موو شتیکه، و ئه و زاته مه زنه پرسپاری لپناکریت سه باره ت به کرده وه کانى به لکو ئه وه بهنده کانن پرسپاریان لیده کریت چونکه خواى گهوره له نه بوونه وه ئه وانى به ده یتهناوه بۆیه به وپه ستى خۆى تاقیان ده کاته وه وریبازى خیر و شه رى پشانداوه، و ئه مه هه چ به لگه یه ک نییه به ده ستى ئه وانى ده لپن بۆچى خواى

گهوره پרוخسەت دەدات که شه پر و خراپه له سەر زهوی پروویدات، ژبان بۆ تاقیکردنەوهی مرۆف دروستکراوه و ئەوهی پروویدات له شه پر سەرهنجامی کردەوهی مرۆفەکانه، و سەرهنجام خوای گهوره پادشا و خاوهنی هه موو مولکێکه، ئایا خاوهن مولک پرسپاری لێده کرپت چی ده کات به مولکه کهی؟! ئایا چۆن مرۆفێکی هێنده بچووک که له نه بوونه وه هاتوووه پרוخسەت به خۆی دەدات پرەخنه له خوای گهوره بگرپت پاش ئەو هه موو نیعمه تانهی پیتی به خشراوه؛ و ئەم پرەخنه ناره وایانه بگرپت که له گو مپراکردنی شه ی تانه وه به چونکه ئەو به کهم کهس بوو به رامبه ر خوای گهوره وه ستا وره خنه ی لێگرت و نکۆلی کرد له وهی گو پیرایه لی بکات و گومانێکی پوچه لی بۆ خۆی دروستکرد!! (انا بك و ايلك: وه من به تۆوه هه م و بۆ لای تۆ ده گه رپمه وه): و اتا په نا به تۆ ده گرم و پشیت به تۆ ده به ستم وه هه موو کارپک به هۆی یارمه تی تۆوه جێبه جێی ده کهم، و روو له تۆ ده کهم وله تۆ ده پارپمه وه، و بۆ لای تۆ ده گه رپمه وه، و ته نها تۆ ده په رستم، و وتراوه: داوای یارمه تی له تۆ ده کهم و روو له تۆ ده کهم -بۆئه وهی به هانامه وه بییت-. (تبارکت و تعالیت: پاکي و بێگه ردی و بلندی بۆ تۆبه): و اتا مه زنی و شکۆداری و خیرت زۆر بییت، و به رز و بلندی له وهی بیر لێده کرپته وه و دیته خه یالدا، و دوور پاک و به ریئیت له هه موو که موکو رتی و عه بییک. (أستغفرک و أتوب إلیک: داوای لێخۆش بوونت لێ ده کهم و ده گه رپمه وه بۆ لات -ته و به ده کهم-): و اتا داوای لێخۆشبوون له تۆ ده کهم له سەر ئەوهی پروویدا له پرابردوو، و ده گه رپمه وه له کردنی هه ر گونا هێک له وهی ماوه له ژبانمدا، و روو له تۆ ده کهم و داوای جێگیری و سه رکه وتن له تۆ ده کهم هه تا وه کو ده مرم. و ئەگه ر بچووا به بۆ رکوع بردن ده یفه رموو: (اللهمّ لك ركعت، و بك آمنّ، و لك أسلمت، خشع لك سمعي، و بصري، و مّحّي، و عظمي، و عصبی: خودایه پرکوعم بۆ تۆ برد، و ئیمانم به تۆ هینا، و گو پیرایه لی فه رمانه کانی تۆم، و بیستن و بینین وه هۆش (میشک) و ئیسک و ژێبه کانی ملکه چی تۆن): و اتا به دلسۆزیه وه پرکوع بۆ تۆ ده به م و دلسۆزم بۆ تۆ، و ئیمانم به تۆ هینا، و ملکه چ و گو پیرایه لی تۆم، وه هه موو ئەندامه کانی -له بیستن و بینین و ئیسک و ده مار- هه موو ملکه چ و زه لیله بۆ فه رمانی تۆ. و ئەگه ر سه ری له پرکوع بردن به رز بکریا ته وه ده یفه رموو: (اللهم ربنا لك الحمد ملء السماوات، و ملء الأرض، و ملء ما بینهما، و ملء ما شئت من شیء بعد: خودایه په ره ردا گارمان حه مد و سوپاس بۆ تۆ هێنده ی پر به ئاسمانه کان، وه ینده ی پر به زهوی، وه ینده ی پر له نیوانیان، وه ینده ی پر ئەوهی خۆت ده ته وپت له پاش ئەمانه): و اتا حه مد و سوپاسی تۆ ده کهم ئەگه ر ئەم حه مد و سوپاسکردنه لاشه و مادده بووا به ئەوا هێنده ی نیوان ئاسمانه کان و زهوی و زیاتر له مه یشی پر ده کرده وه. و ئەگه ر بۆ سوچه بردن بچووا به ده یفه رموو: (اللهم لك سجدت، و بك آمنّ، و لك أسلمت، سجد وجهي للذي خلقه، و صوّره، و شقّ سمعه و بصره، تبارك الله أحسن الخالقین: خودایه، سوچه م تۆ برد، و ئیمانم به تۆ هینا، و گو پیرایه لی تۆ بووم -مسولمان بووم-، رووم سوچه ی برد بۆ ئەو زاته ی که دروستی کردوو، و وێنه ی کیشا وه، و بیستن و بینینی بۆ دانا وه، پیرۆزه خودا باشت رینی خولقێنه ره کان): و اتا سوچه بردنم به ته نها به دلسۆزی بۆ تۆبه، و با وه رم به تۆ هینا، و ملکه چی فه رمانه کانی تۆم، وه هه موو ئەندامه کانی که تۆ دروستت کردوو زه لیل و ملکه چن بۆ فه رمانت، به رز و پیرۆزه خوای گهوره باشت رینی خولقێنه ره کان. پاشان کۆتا نزای ده فه رموو له نیوان ته شه هود -ته حیات- و سه لامدانه وه: (اللهم اغفر لي ما قدّمّت و ما أخرت: خودایه له تاوانه کانی پێشوو و پاشترم خۆش به): و اتا خودایه له تاوانه کانی پرابردوو و داها تووم خۆش به. (وما أسررت و ما أعلنت: له گونا هه کانی نه ینی و ئاشکرام خۆش به): و اتا له و گونا هانه م خۆش به که شاراو هن و دیار نین یان له نه فسی خۆمدان و کهس نایبین و له و گونا هانه یشم خۆش به که دیار و ئاشکران. (وما أسرفت: له زیاده رهوی کردنم له سه ر نه فسی خۆم لیم خۆش به): و اتا له سنوور تێپه راندنم خۆش به ده ره ق به نه فسی خۆم به هۆی کردنی تاوان و گونا هه کانه وه. (وما أنت أعلم به مني: له و گونا هانه شم خۆش به که تۆ شاره زاتری سه باره تیان زیاتر له خۆم): و اتا له و گونا هانه م خۆش به که پێیان نازانم وله مندا بوونیان هه یه. (أنت المُقَدّم و أنت المُوخّر: تۆ ئەوهی بته وپت پێشی ده خه ی -المُقَدّم- یت، و ئەوهی بته وپت پاشی ده خه ی -المُوخّر- یت): هه رکه سیک بته وپت سه ری ده خه ی و په لی به رزده که یته وه به هۆی په رستن و گو پیرایه لی کردنت، وه هه رکه سیک بته وپت دوا ی ده خه ی و په لی نزم ده که یته وه ئەمیش به هۆی تاوان و سه ری چیه کان، ئەمیش به پێی حیکمه تی خۆت، هه رکه سیک بته وپت شکۆداری ده که یته وه هه رکه سیک بته وپت زه لیلی ده که یته. (لا إله إلا أنت: هه یچ په رسترا وپک هه ق و راست نییه شایه نی په رستن بییت جگه (له تۆ

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

